

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De
Imitatione Christi Libri Quatuor**

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput III. Quod verba Dei cum humilitate sunt audienda: & quod multi ea
non ponderant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](#)

136 *De Imitatione Christi*

Ne sit mihi ad judicium verbum auditum, non factum: cognitum, & non amatum: creditum, & non servatum.

Loquere igitur Domine, quia audi servus tuus: verba enim vitæ æter næ habes.

Loquere mihi ad qualemcumque animæ meæ consolationem, & ad totius vitæ meæ emendationem, tibi autem ad laudem & perpetuum honorem.

CAPUT III.

Quod verba Dei cum humilitate sunt audienda: & quod multi ea non ponderant.

i. **A**udi Fili verba mea, verbi suavissima, omnium Philosophorum, & Sapientium hujus mundi scientiam excedentia.

Verba meæ spiritus, & vita sunt nec humano sensu pensanda.

Non sunt ad vanam complacentiam trahenda, sed in silentio audienda, & cum omni humilitate, atque magno affectu suscipienda.

Et dixi: Beatus, quem tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum, ut mitiges ei a diebus malis, & non defoletur in terra.

2. Ego (inquit Dominus) docui Prophetas ab initio, & usque nunc non cessò omnibus loqui: sed multi ad vocem meam surdi sunt, & duri.

Plures mundum libentius audiunt, quam Deum: facilius sequuntur carnis suæ appetitum, quam Dei beneplacitum.

Promittit mundus temporalia, & parva, & servitur ei aviditate magna: Ego promitto summa, & æterna, & torpescunt mortalium corda.

Quis tanta cura mihi in omnibus servit, & obedit, sicut mundo, & dominis ejus servitur? Erubetce Sidon, ait mare, Et si causam quæris, audi quare.

Pro modica præbenda longa via curritur: pro æterna vita a multis vix pes semel a terra levatur.

Vile pretium quæritur: pro uno

H 3 numis-

138 *De Imitatione Christi*

numismate interdum turpiter litigatur: pro vana re, & promissione parva diu noctuque fatigari non timetur.

3. Sed, proh pudor! pro bono incommutabili, pro præmio inassimabili, pro summo honore, & gloria interminabili vel modicum fatigari pigritatur.

Erubescere ergo serve piger, querulose, quod illi paratiores inviantur ad perditionem, quam ad vitam.

Gaudent illi amplius ad vanitatem quam tu ad veritatem.

Evidem spe sua nonnunquam frustantur, sed promissio mea neminem fallit, nec confidentem missum dimittit inanem.

Quod promisi, dabo; quod dixi implebo; si tamen usque in finem fidelis in dilectione quis permanens.

Ego remunerator sum omnium bonorum, & fortis probator omnium devotorum.

4. Scr.

4. Scribe verba mea in corde tuo,
& pertracta diligenter: erunt enim in
tempore temptationis valde necessaria.

Quod non intelligis, cum legis,
cognosces in die visitationis.

Dupliciter soleo Electos meos vi-
sitare; temptatione scilicet, & con-
solatione.

Et duas lectiones eis quotidie le-
go: unam increpando eorum vitia;
alteram exhortando ad virtutum in-
crementa.

Qui habet verba mea, & spernit
ea, habet, qui judicet eum in novis-
fimo die.

ORATIO.

Ad impetrandam devotionis gratiam.

I. Domine Deus meus, omnia mea
bona tu es. Et quis ego sum,
ut audeam ad te loqui? Ego sum
pauperrimus servus tuus, & abje-
ctus vermiculus: multo pauperior,
& contemptibilior: quam scio, &
dicere audeo. Memento tamen Do-

H 4 mine,

140 *De Imitatione Christi*

mine, quia nihil sum, nihil habeo: nihilque valeo. Tu solus bonus, justus, & sanctus; tu omnia potes, omnia praestas, omnia imples, solum peccatorem inanem relinquens. Reminiscere miserationum tuarum, & imple cor meum gratia tua, qui non vis esse vacua opera tua.

2. Quomodo possum me tolerare in hac misera vita, nisi me confortaverit misericordia, & gratia tua? Noli avertere faciem tuam a me; noli visitationem tuam prolongare; noli consolationem tuam abstrahere, ne fiat anima mea, sicut terra sine aqua tibi.

Domine, doce me facere voluntatem tuam; doce me coram te digne, ac humiliter conversari: quia sapientia mea tu es, qui in veritate me cognoscis, & cognovisti antequam fieret mundus, & antequam natus essem in mundo.

CA